

lægge opgaver ud til primærkommunerne. Jeg tror desværre, at den bliver kort.

Jeg vil bare understrege, at pointen med evalueringsinstituttet jo er at få det gode eksempel til at vandre. Der er mange gode eksempler på, at det er en god strategi at få det gode eksempel til at vandre. Jeg har f.eks. selv ved udformningen af lovforslaget og specielt de ændringsforslag, der er til behandling her i dag, ladet mig inspirere af det udmærkede evalueringsinstitut, der findes på Undervisningsministeriets område, EVA, som er søsat af en tidligere radikal undervisningsminister.

Det er fuldstændig den samme konstruktion, samme grad af uafhængighed og samme styringsmekanisme mellem ministerium og institut, der findes på det institut, søsat af en radikal undervisningsminister, som vi nu laver på det kommunale område. Jeg må sige, at det jo bare får ens følelse af rundtossethed til at tage til, at et og samme parti kan have tre forskellige indfaldsvinkler til den samme sag.

Der er overhovedet ikke tale om statsstyring. Der er tale om, at når vi nu betror kommunestyret i Danmark at løse endnu flere opgaver, så bliver det endnu vigtigere, at vi giver kommunalpolitikere lokalt det værktøj, der skal til for at sikre, at de løser opgaverne bedst muligt.

Det kræver, at vi udvikler en offentlig sektor, som er mere transparent, mere gennemsigtig end den, vi kender i dag, og til det hører bl.a., at vi på en langt mere systematisk måde, end vi har tradition for, bliver i stand til at se, hvad der er op og ned i opgaveløsningen.

Det er vel præcis også derfor, at jeg i den dialog, jeg for tiden har med Kommunernes Landsforening, også som et opspil til de til økonomifaler, der forhåbentlig skal indgås senere på måneden, mærker en organisation af kommuner, som er levende interesseret i at være med til at give det her institut indhold, og som tydeligere og tydeligere signalerer en forståelse for, at hvis man vil slippe fri af det jerngreb, som ikke mindst radikale politikere i Folketingssalen ønsker at lægge ned over kommunerne, hvor man styrer i formkrav og detaljerede regler, så man virkeliggør det kommunale selvstyre og styrer på mål og rammer frem for på processer, så kræver det altså også, at kommunerne i højere grad, end de historisk har gjort, tillader andre at kigge sig over skulderen og vurdere resultater.

For ingen i denne sal kan vel være uenig i, at når vi har indrettet os med en samfundsmodel,

hvor noget der ligner to tredjedele af den offentlige økonomi forvaltes via de kommunale og amtskommunale kasser, og altså nu i et udvidet omfang kommer til at blive forvaltet via de primære kommunale kasser, så har vi som samfund også en berettiget forventning og et legitimt krav om at have et indseende i, hvordan ressourcerne anvendes.

Der kan man jo, hvis man skal gøre det lidt sort-hvidt, vælge to strategier: Man kan vælge at styre på form og indhold og processer, eller man kan vælge at styre på resultater. Hvis man ønsker at styre på resultater, og dermed altså frigør det kommunale selvstyre, er man også nødt til at udvikle nogle værktøjer, der gør, at vi på en rimelig sammenlignelig måde kan se, hvad det så er for resultater, der opnås, og hvad det er for en økonomi, der kastes ind for at opnå de resultater, og hvad det er for en arbejdsform, der er valgt i den enkelte kommune, så det gode eksempel kan vandre fra den ene til den anden.

Det er præcis hele ambitionen med lovforslaget her, og derfor synes jeg, det er trist og ærgerligt – nu er det kun Det Radikale Venstre, der har haft ordet her, men jeg har en stærk fornemmelse af, at synspunkterne også ville være dækket ind, hvis man spurgte i Socialdemokratiet – at Det Radikale Venstre ikke kan stemme for lovforslaget, specielt nu hvor det er tydeliggjort, at formandsposten har en bredere profil; at dette institut, som oprettes via lovgivning, også kun kan lukkes ved lovgivning, og for det tredje altså i hele sin konstruktion er bygget op som en kopi af et institut, som partiet selv har haft et ansvar for at installere på undervisningsministerens område.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg vil gerne, inden jeg giver fru Margrethe Vestager ordet til en kort bemærkning, sige til Tingets medlemmer, der måske undrer sig over, at vi har kaldt til afstemning så tidligt, at vi havde forstået, at der mellem partierne var en forståelse om, at den store debat om kommunerne var under L 65, og at der ikke var så meget debat under de øvrige punkter.

Kl. 14.45

Nu er der imidlertid en lidt længere debat, og det skal også være muligt, men jeg beder bare om undskyldning for, at vi har planlagt lidt skævt i forhold til medlemmernes tid.